

TARYBINIS Rokiškis

LKP(b) Rokiškio Apkreio ir Apskr. Vyk. k-to Organas

Nr. 60 (669) 1949 m. gegužės 26 d. Kaina 20 kp.

Spartinti durpių gamybos darbus

Mūsų apskrityje nuolat plečiasi ir stiprėja vietinių pramonės įmonių darbas, gerėja kultūros — švietimo ir buitinio aptarnavimo įstaigų veikla. Metai iš metų nuolat gerėja ir darbe žmonių medžiaginis gerbūvis. Stiektai užtikrinti, kad apskrities fabrikai, įmonės, artelės, įvairaus pobūdžio įstaigos dar į aukštesnį lygį pakeltų savo darbą, kad darbas jose vykty be sutrikimų visais metų laikotarpiais, kad sėkmingai būtų prieš laiką susidorota su paskarais panknečiais iškeltaisiais uždavimais, — didelį dėmesį reikia atkreipti į apskrityje kuru, kas sudarys galimybę žiemės laikotarpiu įmonėms ir įstaigoms nemutrūkstamai vykdyti darbą. Ypatingas dėmesys turi būti atkreiptas į durpių gamybą, nes durpės yra vienas pigiausių ir geriausių kuro rūšių. Antra, jomis pakeltus medienos kūrą (malkas), bus žymiai prisidėta ir prie miško apsaugos, tuo labiau, kad miško medžiaga vartojama kitiems liaudies ūkie atkuriamiesiems darbams ir pan. Aišku tad, kad gamybinių įmonių ir įstaigų vadevai visu rimtumu turi rūpintis, kad jų vadovaujamos įmonės — įstaigos šimet būtų aprūpintos reikiamu durpių kuro kiekiu.

Pradžiasiais metais su kaupu fabrike „Nemunas“ durpiams įvykdė skirtingai fabrikui durpių gamybos planą, fabrikas ši kūrą sėkmingai panaudojo savo išleidžiamosios produkcijos gamyboje. Gerai įvertinama durpių, kaip kuro, reikšmė, fabrike vadovė ir šimet į jū gamybą atkreipė rimtą dėmesį. Vadevaudamosios kelių ankstyvesnių durpių gamybos sezonų darbe patyrimu, drg. drg. Kalpoko Povilo ir Kazemeko Antano vadovaujamos darbininkų brigados ir šį pavasarį sėkmingai įsijungė į durpių gamybą. Palyginti per gana trumpą laiką durpiškai pagamino 300 tonų durpių. Jie yra pasiryžę ne tik įvykdyti, bet ir viršyti šiemetinių durpių iškaime planą, paties durpes naudojimui paruošti kuo aukštesnėje kokybėje.

Žymiai anšiau, negu praėjusiais metais, į durpių gamybą įsijungė ir apskrities Pramkombinatas. Jeigu pernai buvo vilkinamas agregatų paruošimas durpių gamybos sezonui, šiubave darbe jėgos sukomplektavimas, o taip pat ir pačių darbininkų darbo drausmė, tai šimet daugumoje šie trūkumai nebuvo prielasti, ir darbas Čekelių durpyne su dviem agregatais buvo pradėtas balandžio

mėn. antroje pusėje. Stiektai spartesnio darbe išvystymo, durpiškinams buvo įvestos vienietinis darbe atlyginimas, ko rezultate eilė durpių gamybos darbininkų rodo spartuoliško darbo pavyzdžius. Nuo gamybos sezono pradžios Pramkombinatas šiemetinių durpių gamybos planą įvykdė 26 proc. Tai rodo, kad vis dėlto durpių gamybos tempai Pramkombinatui priklausančiame Čekelių durpyne yra anaiptol nepatenkinami, tuo labiau, kad durpių gamybos sezonas yra gana trumpas — vos keil mėnesiai, kad lietingos dienos neligiamai atsiliepi į jų gamybą, o pačių durpių galutinis paruošimas naudojimui — džiovinimas, sukrovimas į joms skirtas patalpas ir t. t. — pareikalas ilgai tam tikro laiko. Šital Pramkombinate vadovė turi gerai įsidedėti ir jokiū būdu neprileisti durpių gamybos plano sužlugdymo, laiku grėbtis emerģines iniciatyvas ir paspartinti jų gamybą, nes jomis reikės aprūpinti eilė Rokiškio m. įmonių ir įstaigų. Tai svarbus uždavinys, ir su juo turi būti susidorota sėkmingai.

Tačiau visiška nepasimokė iš praėty metų klaidų apskrities sviesto gamybos įmonės. Jos ir šimet neleistinai uždelė durpių gamybą. Štai pirmąjauti apskrityje durpių paruošime Pendėlio planinė iki šiel įtevykdė 16 proc. skirtoje plano, Kamejū — 8 proc. Tai rodo, kad jau nuo pat sezono pradžios čia žlugdomi durpių gamybos darbai. Tačiau dar blogesnė padėtis yra su eile kitų apskrities sviesto gamybos įmonių. Taip, pav., Južintų, Obelių, Panemunėlio planinės dar iš viso nepradėjo durpių gamybos darbų Panemunėlyje tebevyksta agregato remontas, o Južintai ir Obeliai... jų iš viso neturi. Tuo pačiu dar nevisur sukomplektueta darbo jėga. Idemu, kaip Panemunėlio, Obelių, Južintų ir eilės kitų sviesto gamybos įmonių vadevai susidoros su durpių gamyba?

Delsti negalima. Kiekviena diena durpių gamybos sezona yra brangi, ją reikia tinkamai išnaudoti. Ten, kur durpių gamyba dar nepradėta, ją būtina tučiuojau pradėti, išvystyti sparcius tempus, kad būtų likviduotas atsilikimas. Gi gamlinančių durpes įmonių vadevai turi neileisti iš save darbo akiračio durpių gamybos darbų, nuolat kontroliuoti gamybos eigą ir siekti našumo pakėlimo. Visas jėgas durpių gamybos tempams išvystyti!

Tarybos trečioji sesija

Gegužės mėn. 24 d. Maskvoje, D'džiuosiuose Kremliaus Rūmuose, prasidėjo RTFSR Aukščiausiosios Tarybos trečioji sesija.

7 val. vakaro. Už pirmininko stalo užima vietas RTFSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas deputatas M. P. Tarasovas ir Pirmininke pavaduotojai deputatai Ch. V. Valitunas, P. Gaščiarovas, Š. G. Iškintas, A. N. Nesmejanovas, M. V. Saričeva, L. I. Sokolovas, N. P. Tarasovas.

Vyriausybines ložėse pasirodo karštai sutikti deputatai drg. drg. N. M. Švernikas, M. A. Suslovas, P. K. Ponomarenko, G. M. Popevas, M. F. Škriatėvas, I. A. Vlasovas, A. F. Gorkinas, B. N. Čarnosovas, K. V. Biehmurovas, TSRS ir RTFSR Aukščiausiųjų Tarybų Prezidiumų nariai, ministrai.

Sesiją atidaro RTFSR Aukščiausiosios Tarybos Pirmininkas deputatas M. P. Tarasovas.

RTFSR Aukščiausiųjų Taryba vienbalsiai patvirtina šią sesijos darbų tvarką:

1. RTFSR Valstybinio biudžeto 1949 metams ir atskaitos apie RTFSR 1947 ir 1948 metų Valstybinio biudžeto įvykdymą tvirtinimas.

2. RTFSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų tvirtinimas.

Darbų tvarkos pirmuoju klausimu kalbėjo RTFSR Finansų ministras deputatas A. M. Sifronovas.

Deputatas Sifronovas savo pranešime pasakė, jog RTFSR tautų draugėka šeima, bešėviški partijai vadovaujant, sėkmingai atkūrė ir išvystė liaudies ūkį. Daugelis prieškarinių metų laimėjimų praeitai. Respublikos pramonė praėko 1940 metų gamybos lygį 19 proc. Žemės ūkyje praėkotas vidutinis grūdinių kultūrų derlius iš viso ha, didėja gyvulių skaičius, kyla gyvulininkystės produktyvumas.

Kartu su liaudies ūkie pakilimas neuakrypstamai kyla tarybinių žmonių gerovė. Per pirmuosius trejus stalininio panknečio metus rjonuose, išvadovuose iš okupacijos, atstatyti ir naujai pastatyti 407 tūkstančiai gyvenamųjų namų kolektyviniams ūkiams. Prieškarinis socialinių kultūrinių įstaigų tinklas ne tik pilnautimai atstatytas, bet ir išplėstas. Darbininkų ir tarnautojų darbe atlyginimas padidėjo 1948 m., palyginti su 1947 m., daugiau negu 2 kartus. Masinio pareikalavimo prekių kainų sumažinimo rezultate žymiai sumažėjo valstiečių išlaidos pramoninems prekėms pirkti.

Toliau A. M. Sifronovas pranešė, jog respublikos biudžetas įvykdytas 1947 m. pajamoms viršijant išlaidas 1 milijardu 9 milijonais rublių, o 1948 m. — 443 milijonais rublių. Biudžetas 1949 metams numatytas pajamų srityje 51 milijarde 687 milijonų rublių, o išlaidų srityje 51 milijardu 572 milijonų rublių sumoje, pajamoms viršijant išlaidas 115 milijonų rublių. Palyginti su praėjusiais metais, pajamos padidėja 1 milijardu 967 milijonais rublių. Palyginti su 1940 m., biudžeto pajamos išauga 26 milijardais 135 milijonais rublių, arba daugiau negu du kartus, o išlaidos — 26 milijardais 679 milijonais rublių, arba daugiau kaip du kartus. 1949 metais bus įvykdyta didelė kapitalinė statyba. Tai statybai skirtų asigavimų apimtis sieks 6 milijardus 182 milijonus rublių. Miestuose ir kaimuose bus statomos naujos mokyklos, ligoninės, kultūros namai, bibliotekos. Socialinėms kultūrinėms priemonėms asiguota 36 milijardai 625 milijonai rublių, kas sudaro 71 proc. Valstybinio biudžeto išlaidų. Šiats metais mokiatų skaičius respublikos mokyklose pasieks 18 milijonų 470 tūkstančių žmonių. Be to, 650 tūkstančių žmonių mokysis darbininkų ir kaime jaunime mokyklose. Aukštesiose mokslo įstaigose bei technikuose bus apmokomi 546,3 tūkstančių žmonių. Daug asigavimų numatoma vaikų darželiams ir vaikų namams. Žymiai padidės bibliotekų, kaime klubų skaičius. Kino teatrų tinklas pasieks 20.000 ir beveik dvigubai praėks prieškarinių 1940 metų tinklą.

Vienu milijardu 28 milijonais rublių, palyginti su praėjusiais metais, padidės išlaidos liaudies sveikatos apsaugai, fizinei kultūrai, socialiniam draudimui bei socialiniam aprūpinimui.

Leidiamoji sąlyga RTFSR Valstybiniam biudžetui sėkmingai įvykdyti yra atkakli kiekvienos įmonės kova dėl liaudies ūkio plano įvykdymo, kova prieš niekalo nuostolius, žemės kokybės produkciją, dėl atargų mobilizavimo, nerūpeingumo pašalinimo.

Po drg. Sifronovo pranešimo Aukščiausiųjų Taryba išrinkė RTFSR Aukščiausiosios Tarybos Biudžetinės komisijos pirmininke deputato P. G. Burilčevo pranešimą.

(TASS—ELTA).

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume

1949 m. gegužės mėn. 24 d. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume Pirmininkas drg. J. Paleckis įteikė oriduan ir medalius apdovanotiems TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakais Lietuvos TSR kolektyviniams — žemės ūkie pirmūnams. Drg. J. Paleckis įteikė Lenino ordina, „Plautuvo ir Kūjo“ aukso medalį ir raštą apie Socialistinio Darbo Didvyrio vardu suteiktą Joniško apskrities Karolio Peželos vardo kolektyvinio ūkie grandininkui Juozui Lekavičiui, apdovanotam už rugių derlius po 30 centus iš hektaro gavimą 15 hektarų plote 1948 metais. Medaliai „Už darbo šaunumą“ buvo įteikti apdovanotiems už kviečių, rugių bei eukr. runkelių aukštų derlių gavimą 1948 metais: Šiaulių apskrities „Pirmyn“ kolektyvinio ūkie grandininkai Danutei Dargevičiūtei, Biržų apskrities „Aušros“ kolektyvinio ūkie brigadininkui Jonui Lapėnui, Joniško apskrities „Aušros“ kolektyvinio ūkie grandininkui Vitai Norkui, Joniško apskrities „Pergalės“ kolektyvinio ūkie grandininkui Jonui Petrauskui, Šiaulių apskrities „Pirmyn“ kolektyvinio ūkie brigadininkui Stasiui Pikeliui, Šiaulių apskrities „Gegužės Pirmosios“ kolektyvinio ūkie grandininkai Monikai Sargūnienai ir Joniško apskrities „Raudenosios vėliavos“ kolektyvinio ūkie grandininkui Aleksui Strookui.

Medaliai „Už pasižymėjimą darbe“ buvo įteikti šiems kolektyvinių ūkių valstiečiams: Biržų apskrities „Aušros“ kolektyvinio ūkie valstiečiui Aadiui Gervolui, Joniško apskrities „Pergalės“ kolektyvinio ūkie valstiečiams Juozui Drigetui ir Vidui Ziabui, Šiaulių apskrities „Gegužės Pirmosios“ kolektyvinio ūkie valstiečiui Bronai Katilevičiūtei, Biržų apskrities „Aušros“

kolektyvinio ūkie valstiečiui Jonui Kontrimui, Šiaulių apskrities „Raudenosios žvaigždės“ kolektyvinio ūkie valstiečiui Takeli Kliauskai, Biržų apskrities „Aušros“ kolektyvinio ūkie valstiečiui Antanui Ramauskui, Joniško apskrities „Raudenosios vėliavos“ kolektyvinio ūkie valstiečiui Julitui Starikui, Kelmės apskrities „Pergalės“ kolektyvinio ūkie valstiečiui Jonui Stumbriui ir Biržų apskrities „Aušros“ kolektyvinio ūkie valstiečiui Onai Tribaitei.

Be to, Darbo Raudenosios Vėliavos ordinas buvo įteiktas Ginktanų tarybinio ūkie grandininkui Vidui Jančauskui ir medalis „Už darbo šaunumą“ — Impolje tarybinio ūkie grandininkui Aleksiejui Davidovui.

Apdovanotųjų vardus tarybiniai vyriausybė, partijai ir asmeniškai draugai Stalinui padėkojo už suteiktą jiems aukštą kolektyvinių ūkių valstiečių darbo įvertinimą Socialistinio Darbo Didvyris Juozas Lekavičius, kuris pasižadėjo 1949 metais gauti derlių po 32 centus rugių iš hektaro 19 hektarų plote. Grandininkas Aleksas Strookis, brigadininkas Jonas Lapėnas ir kiti dekeje partijai ir vyriausybei už suteiktą garbę Lietuvos kolektyvinių ūkių valstiečiams ir įsipareigoje duoti dar aukštesnius derlius bei dėti visas pastangas, kad Tarybų Lietuvos žemės ūkis dar labiau klestėtų.

Drg. J. Paleckis pasveikino apdovanotuosius TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo ir Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos vardu ir palinkėjo jiems ir jų šeimoms laimės asmeniniame gyvenime ir tolesnės sėkmės išauginanti aukštus derlius visų tarybinės Tėvyinės darbo žmonių gerovei.

Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo vardu apdovanotiems buvo įteiktos vertingos dovanos. (ELTA).

Aktyviai dalyvauti vidiniame partiniame darbe

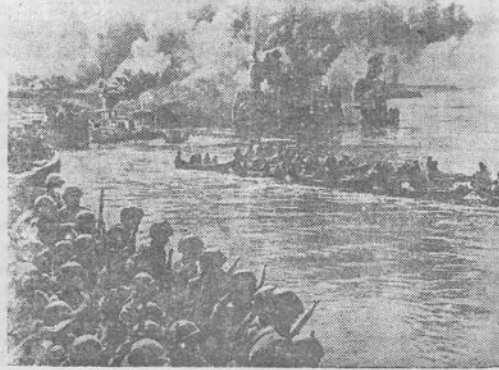
Partinė organizacija streso už kiekvieną savo nari, už jam patikėtą darbą. Iš to seka, kad kiekviena valstiečiaus partinė organizacija privalo sistemingai ir nuosekliai kontroliuoti kaip komunistas atlieka savo avangardinį vaidmenį kaime, kaip įsiai patikėto darbo bare kovoja už partijos liniją. Aišku, kad kiekviena partinė organizacija turi nuolat siekti svarbaus tikslo, būtent, kad kiekvienas komunistas būtų ryžtingu, sumaniu, iniciatyviu partijos darbininku, aktyviu kovotoju jos gretose.

Šios partinės organizacijos neatidėliotinus uždavinius dažnai užmiršta partijos Kėmajų valstiečiaus komitetas ir jo sekretorius drg. Aleinikovas. Štai tam eilė ryškių pavyzdžių. Šio valstiečiaus partinėje organizacijoje daug partijos kandidatų su prailligiu kandidatiniu statusu: Krajauskas, Puruškis, Sadauskas, Baitėnas, Latėnas ir kai kurie kiti. Tačiau šis neigiamas reiškinys, matyt, visiškai neįaudina drg. Aleinikovo. Išvardintiems draugams dažnai neduodamos partinės užduotys, komunistai taipogi dažnai nesitūciai tenai, kur būtina parodyti tvirtą valią, sumanumą, ryžtingumą, politinį brandumą. Valstiečiaus partinėje organizacijoje partinės užduotys komunistų akyse kol kas dar neįgauna įstatymo jėgos ir kai kurių nevykdomos su visu nuoseklumu, visa partine aistra. Drg. Aleinikovas, matyt, užmiršta, kad vykdamas partines užduotis kiekvienas bolševikas patikrinamas, auklėjamas. Kai kurie valstiečiaus partinės organizacijos nariai apleidžia ir politinio švietimosi darbą. Partijos kandidatas Sadauskas (kandidatas net nuo 1946 metų rugpjūčio mėnesio) visiškai nesimoko, neturi minimalių politinių žinių, nesorientuotas Tarybų Sąjungos vidiniame ir užsienio politikoje.

Esant nepateikiamam vidiniam partijai darbu, neauga ir partijos narių gretos, silpnai pravedamas organizacinis — aiškiamasis darbas kaime dirbančiųjų tarpe, silpnai pravedama ir kolektyvinių ūkių statyba. Valstiečių organizuoti tikrai patiki kolektyviniams ūkiams. Agitacinis darbas juose pravedamas ypač žemame politiniame lygyje, jaučiama veiksmingumo ir konkretumo stoka. Valstiečių gausi komjaunimo organizacija, tačiau LLKJS valstiečiaus komiteto sekretorius drg. Zemlekalitė, neįsivedama partinės kontrolės, sistemingo partinio vadovavimo, neįtikrina ilg šiol valsingo komjaunimo organizacijos darbo, užsiliminėja pašaliniais darbais, su nesąjungiū jaunimu visiškai nedirba. Dėl reikiamo partinio vadovavimo stoko valstiečiaus moterų organizatorė drg. Kemelienė neišplečia kūrybingo ir veiksmingo darbo kaime moterų tarpe, neįtraukia jų į aktyvią kolektyvinių ūkių statybą.

Kėmajų valstiečiaus partinė organizacija turi visas galimybes savo veiklai pagerinti ir žymiai jai išplėsti. Partijos valstiečiaus komiteto sekretorius drg. Aleinikovas būtina griežtai prisilaikyti vidinės partinės demokratijos principų, aktyviai įtraukti visus komunistus į kūrybingą vidinį partinį darbą, kiekvienam komunistui teikti partines užduotis ir sistemingai kontroliuoti jų vykdymą, vystyti kritiką ir savikritiką, siekti, kad partiniai susirinkimai taptų bolševikinio auklėjimo mokyklomis, kad komunistai ryžtingai įsisavintų marksistinę — lenininę teoriją.

Vyt. Bleičūnas

Naujas meninis filmas „Stalingrado mūšis“, išleistas „Mosfilmo“ kino studijos. Stalinas premijos laureato V. Petrovo pastatymas pagal Stalinos premijos laureato N. Vitros scenarijų. Nuotraukoje: kadras iš pirmosios filmo serijos. Perleikimas per Voigą.

TASS'o spaudos kišė.

Valstiečių moterų organizatorių seminaras

Šiomis dienomis Rokiškioje Obelių valst. „Naujo gyvenimo“ kolektyviniame ūkyje vykė valstiečių moterų organizatorių ir moterų — delegačių seminaras, kuriame buvo aptartas LKP(b) VI suvažiavimo nutarimų vykdymo klausimas. Platų pranešimą šio klausimu padarė LKP(b) Rokiškio apskr. komiteto darbu tarp moterų skyriaus vedėja drg. Paradauskienė. Pranešėja atžymėjo, kad apskrities darbe moterys, žengdamos LKP(b) VI suvažiavime nurodytu keliu, vi aktyviau pasirėškia visuomeniniame bei kolektyvinių ūkių statybos darbe, vis aktyviau įsijungia į moterų — delegačių eiles. Pastaruoju metu apskrityje jau yra 700 moterų — delegačių, iš kurių apie 200 pasižymi kaip samantės kolektyvinių ūkių santarkos propaguotojos, kolektyvinių ūkių organizatorės. Kolektyvinių ūkių statybos darbe gerai pasidarė Obelių valstiečiaus moterų organizatorė drg. Milūnaitė, dirbanti Strepeikių apylinkėje; dabar ši apylinkė tapo ištais kolektyvine. Daug darbe įdėjo į kolektyvinių ūkių statybą, į stiprinimą Juodupės valstiečiaus moterų organizatorė drg. Geidonienė, Ragelių valst. moterų organizatorė drg. Kurakšaitė ir kitos.

K. Pupelytė

PAUKŠTYTIS

Paukščiūžėlo neužgauna
Net pavojai, nei skausmai;
Jis išdeję susikrauna
Ir čirena sau linksmat.

Ant šakos pernakt sapnuoja,
Laukia saulės spindulių;
Rytą auštant uždainuoja,
Suplascuojęs sparnaitu.

Bet praeis pavasarėlis,
Dinga ir vasara karšta —
Štai, žitūrėk, jau rudenėlis,
Drumsčias, niakiasi gamta:

Žmonės verks, aimanuoja;
Paukštis skuba už kėlu,
Ten išskridęs jis dainuoja
Lig pavasario dienų.

Vertė K. Pr. Iučindra

Aplankė kolektyvinį ūkį

Š. m. gegužės mėn. 22 d. Obelių Kultūros namai aplankė „Komjaunimo XXX-čio“ kolektyvinį ūkį, kur buvo suvaidinta vieno veiksmo komedija „Talentai iš provincijos gilumė“.

Kolektyviečiai pagėdauja ir daugiau panašų atsilankymų.

K. Jonaitis

Agitatorių seminaras

Š. m. gegužės 22 d. Rokiškio valstiečiaus skaityklos patalpoje įvyko valstiečiaus agitatorių seminaras. Jo dalyviai su dėdėliu dėmesiu iš klausė turiną ir išsamiai paskaitė apie dabartinį agitatorių darbą, kurią pravedė partijos valstiečiaus kito sekretorius drg. J. Timofėjevas. Be to, partijos valstiečiaus kito propagandininkas drg. L. Alionchinas padarė pranešimą apie tarptautinę padėtį.

Mokyt. R. Stalio

Laiškai iš Žiobiškio apylinkės

1. APYLINKĖS KOMJAUNUOLIAI

Dar praėjusiais metais Žiobiškio apylinkės (Rokiškio valst.) darbe valstiečiai nutarė pasukti vienintelio teisingo darbo valstiečiams keliu — kolektyvinių ūkių keliu. Vienai iš pirmųjų šioje apylinkėje susorganizavo „Tarybų Lietuvos“ ir Liudo Giron vardo kolektyviniams ūkiams. Pirmieji kolektyviniams ūkiams diena iš dienos stiprėjo ūkiniai ir organizaciniai atžvilgiai, kilo jų autoritetas ir kitų apylinkės valstiečių tarpe. Kolektyvinių ūkių valstiečių gretos šioje apylinkėje nuolat didėjo. Šiame ypatingai svarbiame darbe — per tvarkant žemės ūkį socialistiniams pagrindais aktyviausią veiklą parodė apylinkės komjaunoliai.

Komjaunoliai Piskarskas Leonas, Gėgžnas Vytautas ir kiti aiškino darbe valstiečiams kolektyvinių ūkių santvarkos pranašumus prieš individualiuosius ūkius, aiškiai pavyzdžiais parodydavo pirmųjų Tarybų Lietuvos kolektyvinių ūkių valstiečių pasiekus gamybinius laimėjimus. Ypač kolektyvinių ūkių statyboje

Nuo „Tarybinio Rokiškio“
spec. korespondento

daug padirbėjo drg. Piskarskas. Jis pravedama agitacija už kolektyvinių ūkių organizavimą tapo kovinga ir veiksminga, turėjo didelės įtakos apylinkės darbo valstiečiams. Nemaža darbo įdėjo drg. Piskarskas į organizuojamus kolektyvinius ūkius „Vilija“, Salomėjos Nėries vardo, „Nemunas“ ir kitus.

Platų aiškinamąjį darbą apie kolektyvinių ūkių santvarką vedė ir kiti apylinkės komjaunoliai. Apgant apylinkėje kolektyviniams ūkiams, augo ir stiprėjo komjaunolių įtaka jaunimui. Pažangiausias ir labiausiai susipratę jaunuoliai papildydavo komjaunimo gretas.

Du kartu į mėnesį pravedamuosiuose komjaunimo organizacijos susirinkimuose buvo svarstomi patys aktualiausi kaimo komjaunoliams klausimai, vykdamas pavasario sėjos darbus, komjaunoliai visuomet

būdavo ten, kur sprendžiamas aukšto derliaus gavimo sėkmingumas. Budri komjaunolių akis pastebėjo, kad kai kuriuose kolektyviniuose ūkiuose buvo pažeisti žemės ūkio artelės įstatai; komjaunolių dėka šie neįgiamieji reiškiniai gan greit buvo pašalinti.

Apie komjaunimo organizaciją pradėjo burtis aktyvus, kovojantis dėl kolektyvinių ūkių stiprinimo. Kolektyvinių ūkių valstiečiai drg. Citušelis, Galinis, Petruilonis Vytautas, Luekus Virgilijus ir kiti padėdavo apylinkės komjaunoliams stiprinti jaunuosius kolektyvinius ūkius, vystyti tarp valstiečių socialistinį lenkyniavimą dėl aukšto derliaus išauginimo, patys rodydami tam pažangius darbe rodiklius. Kad kolektyvinių ūkių valstiečiai galėtų vykdyti visus darbus pagal agrotechnikos reikalavimus, komjaunoliai drg. drg. Piskarskas Vytautas, Piskarskas Leonas, Gėgžnas ir kiti pravedinėjo paskaitas ir pasikabėjimus tarpybinės agrotechnikos temomis,

apibardindavo priešakinių kolektyvinių ūkių valstiečių patyrimą ir t. t. Buvo suorganizuotas agrotechnikos ratelis, kurį lankė nemažas kolektyvinių ūkių valstiečių skaičius. Kad kolektyviniuose ūkiuose nebūtų prileidžiami žemės ūkio artelės įstatų pažeidimo reiškiniai, komjaunoliai suorganizavo pavasariniam žemės ūkio artelės įstatams nagrinėti rateį, kas turėjo didelės įtakos stiprinant kolektyvinius ūkius.

Komjaunimo organizacijos nariai taipogi ėmėsi iniciatyvos kultūrinio darbe išplėtimui. Jie suorganizavo jaunimo būrelį, kurio nariai, nuolat pilddami savo veiklą, suruošė kolektyvinių ūkių valstiečiams eilę pasteredymų. Jų įgėjomis buvo pastatyti Klionovo „Martytė Margytė“, Zemaitės „Marti“, Dauguviečio „Laimė“ bei „Uzdaviys“ ir kiti veikalai. Neseniai komjaunoliai prie klubo — skaityklos suorganizavo kultūroje konferenciją, kurioje buvo išnagrinėtas Solochevo karys „Pakeltoji valėna“ turinis. Konferencijoje gausiai dalyvavo kolektyvinių ūkių valstiečiai. Komjaunolių iniciatyva buvo organizuoti „Socializmo keliai“,

„Tarybų Lietuvos“, „Vilijos“, „Nemuno“ ir kituose kolektyviniuose ūkiuose raudonieji kampeliai, kurie buvo aprapiati kilnojamosiomis bibliotekėlėmis su grožinės ir politinės literatūros knygomis.

Kad kolektyviniams ūkiams būtų švarūs nuo buėzių ir kitų kenėjų, kad jie nuolat stiprėtų, komjaunoliai tvirtai stovi budruso sargyboje, demaskuoja pralindusius į kai kuriuos kolektyvinius ūkius buėzes ir visuomeninio turto grobystoje. Jų budri akis pamatė, kad į Liudo Giron vardo kolektyvinių ūkių pralindę buėzes Stašienė ir Keršulis. Buėzės Stašienė buvo 40 ha žemės savininkė, turėjusi ir išnaudojusi samdomąją įėgą, ir Keršulis — 30 ha žemės savininkas, irgi turėjęs samdomąją įėgą. Šie buėzes bendrame kolektyviniame ūkyje valstiečių susirinkime buvo pašalinti iš kolektyvino ūkio.

Žiobiškio apylinkės pirmieji komjaunimo organizacija ir jos sekretorius drg. Piskarskas dėdė visas pastangas tam, kad apylinkės kolektyviniams ūkiams taptų bolševikiniais, o jų valstiečiai — pasturinciais.

M. Paulauskas

Šalinti pasitaikančius nesklaidumus

Tarybinė vyriausybė nenuilstamai rūpinasi darbo laudimi bei jos poreikiais.

Pradedant istoriškai 1936 m. birželio mėn. 25 d. įstatymu, tarybinė vyriausybė vis platesniu mastu teikia lėšas jaunosios kartos auklėjimui bei žemės ūkiui.

Ypatingai didelį vaidmenį suvaidina ir tebevaidina TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiume 1944 m. liepos mėn. 8 d. įsakas „Dėl motinystės — vaikystės sveikatos apsaugos sustiprinimo, valstybinių pašalpų dydžių daugyvaikėms — vienlioms motinoms padidintimo bei apdovanojimų „Motinystės medaliu“, ordinu „Motinos šlovė“ ir gerbės ženkle bei vardo „Motina didvyrė“ įsteigimo“.

Vykdytą šį įsaką, didelę paramą patyrė ir mūsų Tarybų Lietuvos bei mūsų apskrities žemės. Vien tik Rokiškio apskrityje iki 1949 m. balandžio mėn. 1 d. valstybinių pašalpų pavidale daugyvaikėms — vienlioms motinoms išmokėta virš trijų su puse milijono rublių.

Remiantis tuo pačiu įsaku, iki šio laiko mūsų apskrities 9 motinoms suteiktas „Motinos — didvyrės“ vardas, 91 motina apdovanojama „Motinos šlovės“ ordinu ir 279 motinoms įteikti „Motinystės medaliai“.

Šios motinos, sugebėjusios išauginti skaitlingose savo šeimose susipratusius ir atsidavusius tarybinei Tėvynei ir darbe laudžiamus vaikus, nebuvo pamirštos ir paliktos likimo valiai, kaip kad kapitalistinėse šalyse, bet iš valstybės gavo didelę paramą.

Tenka konstatuoti, kad kai kurios motinos, pasinaudamos vyriausybės rūpinimusi, bandė piktaivaliai, mėgindamos skiriamas valstybines pašalpas išgauti apgaulingu būdu. Kai

kurios iš jų, pasinaudamos valstybių vykd. k-tų vadovų nepažindimu, kaip, pav., Južintų valsč. Zanapolis km. Rudokienė, Panemunio valsč. Kvetkų mst. Lesinskienė ir kai kurios kitos, išrašė į dokumentus valstybinei pašalpai gauti savo mirusių vaikų, kaip dar gyvenančius. Šių valsčių vadovai, neįsigilinę į reikalą, lengva ranka dokumentus patvirtino, ir pagal tokius suklastotus dokumentus buvo išmokėti pinigai.

Finansų skyriaus darbuotojai, išsiškinę, kad Lesinskienė, suklastodama dokumentus, yra neteisėtai išgavusi valstybinių pašalpų, sudarė bylą ir medžiagą perdavė š. m. sausio mėn. Prokuratūrai. Deja, iki šiol Prokuratūra nesistėmė jokių priemonių, kad kaltininkė būtų tinkamai nubausta.

Valsčių vykd. k-tams 1944 VII, 8 d. įsaku yra patikėtas taip pat atsakingas uždavinys — tai tikslus ir sąvalaktis dokumentų apiformulimas valstybinei pašalpai bei apdovanojimui gauti. Tačiau kaip matyti iš aukščiau pateiktų pores faktų, kai kurių valsčių vykd. k-tų vadovai nesilima tai tinkamai įgyvendinti, bet abejingai žiūri į šį reikalą ir deleidžia įvykti piktdarysčiai — valstybės lėšų neteislingam išgavimui.

Tai rodo, kad eilės valsčių (Kamajų, Južintų, Panemunio) vadovai dar nėra susipažinę su minimu įsaku, kas, žinoma, ir neša tokius blogus jų darbo vaisius.

Šitokie ir panašūs nesklaidumai turi būti pašalinti ir ateityje nedelsiant. Kad tai galima būtų greičiau atlikti, valsčių vadovai nedelsiant turi nuosekliai susipažinti su minėto įsako punktais ir kiek galint plačiau aiškinti jo reikšmę visuomenės tarpe.

SABALIAUSKAS,
Finansų skyriaus vyr.
inspektorius — revizorius

KARELŲ — SUGMIŲ TSR. Kovo 8-sios vardo Petrozavodsko fabrikas iš mėnesio į mėnesį viršija izoliacinės medžiagos TSRS elektro pramonės išleidimą. Koloktyvas įsipaigojo užbaigti penkmetinę programą iki Džiliojo Spalio 32-ųjų metinių.
Nuotraukoje: pirmoje eilėje — aukštos kokybės brigados brigadininkas A. P. Murašova (iš dešinės) patikrina E. S. Dragunovas darba, išpildančios normą 170—200 proc.
Foto N. Kirejevo
TASS'o spaudos klišė

Mūsų medžiagos pėdsakai

„Sienlaikraščio uždaviniai už redakcijos akiračio“

„Tarybinis Rokiškis“ Nr. 48 (657) tilpe straipsnį „Sienlaikraščio uždaviniai už redakcijos akiračio“, kuriame buvo išskirti, kad apskrities ligoninės sienlaikraštis „Rokiškio tarybinis medicinas“ neatlieka savo uždavinių. Dedama medžiaga neaktuali, nekovinga, neatitinka esamo momento uždavinių.

Pranešu, kad minime straipsnyje išskirti faktai atitinka tikrąybę. Padėčiai išrašyti buvo sušauktas visuotinis medikams darbuotojų profesijos susirinkimas, kuriame buvo aptarti sienlaikraščio trūkumai. Be to, pritraukta daugiau bendradarbių, nutarta atlikti sienlaikraštį leisti reguliariai, telpinti jame aktualią medžiagą, plačiai išvystyti kritiką ir savikritiką.

FEOFANOVA,
Medicinos darbuotojų profesijos susirinkimo k-tos pirmininkas

Šis tas apie Obelių valsč. žemės ūkio kredito draugijos duris

Sportinis vystymasis pasuka reikalingas ir ne taip jau tinkama linke. Štai, kad ir Obelių miestelyje. Vėžlinu ne taip seniai per Obelius. Žinuri — nei šis, nei tas. Noris tikėti, noris — ne. Prėjo prie vieno atidaro laigo moteriškė su skalione (tur but. klausyti priekrovis). Pirmiausia skalionė įmetė, o paskui ir pati ėmė reperiškiai į vidų. Nei bėgi, nei rėkti, anot laudies išsireikimo. Siuviu ir žiopsau, kas čia toliau dėsi. Preina prie to paties laigo dar du vyrukai. Mato, kad moterėlė pusę dienos neįlips. Sugriebė, žinote, už pakinklio ir šūstį į vidų. Ta nespėjo ir atkelti.

O paskui ir abu geradariai suoko į kambary. Prieina ir aš arčiau. Tik fluokt senokas (dabar jau iš vidaus į lauką) pro pat mano penosė. Bet iš to vitrumo užkliuvo padas už palangės. Senis du kartu ore padarė „ašto“ ir laimingai ant pilvo žnekerėjo žemės, net kažin koki papieriai iš kišenų pabyrėjo. „Ale, tėvai, — sakau, — nebogai kaito virši, Spausk zovada apskritis Kuno kultūros ir sporto komitetas. Už tokią akrobatiką drg. Urbonas tau įteiks ne tik 1 laipsnio PDG ženklą, bet ir antro“. Senis pakruino šaus, pasiūpinoje pašonės. „Tai bežemės Vos žonkauly negauslaužiau, o jis dantis kaitos...“

Įkišu ir aš savo nuosavą nosį pro tą langą. Žinuri, viduje raštininkai sėdi, vienas ant skaitiklių finansinę serenačą griežia, interesantai prie stalų stovi. „Tpu, kad tave keimai! Aš jau ne toks kvailias. Eitu pro duris patikrinėti, kokia čia kancelarija“. Atidaru vienas — pakliuvu į kaštin kokią kamara. Atidaru kitas — vėl ne čia. Darau trečias — egi, vyruti mieias, užraktas. O už durų aiškiai girdžiu aną raštininką, begriežiančią ant skaitiklių finansinę serenačą. „Atidarykit, kvailiai, duris! Mato, kad doras žmogus, o ne „razbalininkas“ eina! — ir daužu kumčiu, kad net kibirkitys iš panačio byra. „Tu, — sako, — gerbiama, nesmarkauk ten perdaug. Jėgu išlausti duris, tai ir užmokėsi“, — pranešė iš vidaus moteriškas balselis pro rakto skylių. Ką gi darysi? Grįžau prie atdaro laigo, atslaitojuas kelias, įbėgėju ir... fluokt į vidų! Beypatingu

ausgadinimui uplaniravau. Žinote, kambaryje ant grindų. O raštininkai nieko, lyg musė, o ne žmogus ant grindų būtų nukritęs. Atskaitau, duktes nuo švarko uukasau. Žinuri — kampe moterėlė su kraitė stovi ir į mane graudulingai spokso. „Motin, — sakau, — kas čia per įstaiga? Čia, sūnel, Obelių valstiešius žemės ūkio kredito draugija. Atsėdu palūkanas. Mat, būvau pinigų namo statybai pastatoliusi. Pirmą kartą kai mokėjau, tai dar pro duris įėjau, o dabar jau antrą kartą pro langą lipu. Kai mokėjau skolos likutį, tur but, pro dūmtraukių reikis į kambary įsti“ — atsiduso moterėlė ir žvilgtelėjo akimis į krosnį, lyg matuodama žvilginiu jos talpurą. Po tokių komentarų man dar nesistėmė pasidare, negu kad prieš tai buvo. Kas per „čindai“? Manau, gal čia toks kraštas, kur viskas atbulai. „O kaip, — sakau, — motin, pas jus duoną riekia: ar su peliu, ar su šaukštu?“. „Su peliu, sūnel, su peliu. Kaip gi atreiki su šaukštu?“. „Tai kodėl jus pro langą valstiešiojat, o ne pro duris?“. Moterėlė pristatė akis prie mano ausies, įtarinai žvilgtelėjo į kreditorius, besėdintis už stalo, ir pašnibždomis ėmė aiškinti šio reikšimo priežastis. „Va čia toks baltumas buhalteris Sabaliauskas mums bėdu pridaro: kaip tik išolna, taip ir išsineša, duris užraktas, raktą; o kaip tik raktą išsineša, taip ir paugeria; o kaip tik paugeria, tai ir nebeporai atgai įstaigon sugūžti. Dingota kaip šulinio. Nei rakto, nei buhalterio. Kitą kartą ir liumarikas su virpasu pamašinos ir šulinuose pasidūrim, pakrūmes valkai apibėga. Vieno žodžiu, sūr. Tai žinai, taisyti, toks taranautas Žvitus, kad jis sveikas visą amžįlį sugyventu, sako, kam čia pro duris mums veržtis, galim gi ir pro langą patekti į vidų. Tai, matai, sūnel, kaip tik Sabaliauskas su visu raktu pasilepia už bonkos, mes vis pro langą į vidų. Ką gi darysi. Kai žmogulį prisireikia pinigų pastekolinti, tai ir ant trijų aukštų namo stogo užlipsi. O čia tik langas, ir tas pirmam anšė. Ale jau atsidaužai gurau, nėra ko slėpti...“

L. Vasaris

NUOLATINIŲ GRANDŽIŲ ORGANIZAVIMAS KOLEKTYVINIUOSE ŪKIUOSE

Brigadoje paprastai būna 40—60 žmonių. Vienam brigadininkui vadovauti tokiam kolektyviniui ūkio valstiečių skaičiui sunku. Dėl to gamybinėse brigadose jau seniai pradėta organizuoti grandis. Pradžioje grandys buvo sukuriamos atskiroms darbe rūšims vykdyti. Išdirbis tokiu atveju pakilo, bet darbų kokybė nepagerėjo.

Pe to greit buvo pradėta organizuoti grandis eilė tarp savęs susijusiems darbams atlikti. Artėjai, akėtojai, sėdėjai susivienijo vienoje grandyje, piovejai ir ryšėjai — kitoje.

Tačiau patyrimas parodė, jog ir tokia darbe organizacijos forma brigadose nuasmeina sąžalagų, gerai dirbančiųjų kolektyviniame ūkio valstiečių darbe. Viena grandis, pavyzdžiui, atliko sėją gerai, o kita grandis darliū surinko blogai. Tokiu atveju ir pirmosios grandies puikus darbas pilnautinai nepasireiškia.

Kad pašalinti šią trūkumą, svarbiausiu gero darbo grandybe pradėta pritivrinti prie

grandžių barus visam dirvos apdirbime, pasėlių priežiūroje ir derliaus nuvalymo laikotarpiui. Spręsti apie tai, kaip kas dirbe, tapo galima iš darbe rezultaty — iš grandžių gauto derliaus dydžio. Tai pakėlė kolektyvinių ūkių valstiečių suinteresuotumą darbe kokybės pagerinimu, žemės ūkio kultūrai derlingumo padidinimu, sukėlė plačiųjų masių kūrybinę iniciatyvą. Nuolatinių grandžių organizavimo praktika pilnautinai save pataisino.

Partijos ir vyriausybės nutarimas rekomendavo kolektyviniams ūkiams plačiai pradėti organizuoti brigadose grandis. 1948 metais kolektyviniuose ūkiuose dirbe daugiau kaip milijonas grandžių. Daugeli grandžių ir grandžių merių vyriausybė apdovanojo ordiniais ir medaliais, daugeliui suteikė Socialistinio Darbe Didvyrio vardus.

Sudėties pastovumas — viena iš grandžių gero darbo grandybe sąlyga.

Visi brigados nariai, kaip taisyklė, įeina į grandžių sudėtį, išskyrus brigadininką, arklių prižiūrėtojus, sargus ir kitus kolektyviniame ūkio valstiečius, kurie užimti nuolatiniu darbu brigadoje.

Į grandis įeina taip pat paugliai bei pagyvenę kolektyviniame ūkio valstiečiai. Kiekvienoje grandyje paprastai būna 8—12 žmonių, įskaitant kolektyviniame ūkio valstiečius, dirbančius rankų darbu, ir kolektyviniame ūkio valstiečius, kurie pritivrinta traukiamoji jėga.

Grandininkai ir grandies sudėties parenkami brigadininko atsižvelgiant į kolektyviniame ūkio valstiečių kvalifikaciją, jų norą dirbti toje ar kitoje grandyje. Grandis parenkama taip, kad ji savo sudėtimi galėtų įvykdyti galimai didesni rąmę bei arklių darbą pritivrintame prie jos bare.

Grandį patvirtina kolektyviniame ūkio valdyba.

Brigadininkas neturi teisės be kolektyviniame ūkio valdybos leidimo keisti grandžių sudėtį

ir perkelti kolektyviniame ūkio valstiečius iš grandies į grandį. Tai padeda apsaugoti nuolatinių grandžių sudėtį. Priešakinuose kolektyviniuose ūkiuose grandis egzistuoja po 5—6 metus ir daugiau.

1948 metų balandžio mėn. 19 d. TSRS Ministrų Tarybos nutarimas rekomendavo kolektyviniams ūkiams pritivrinti prie grandžių kaupiamąsias, technikines, darbovietines kultūras bei sėkių barus, o ten, kur galima, ir grūdines kultūras.

Kad išvengtų grandžių kaitaliojimo lauto darbų metu ir kolektyvinių ūkių valstiečių kilnojimo kitoms grandims padėti, prie grandžių pritivrintamos kultūros atsižvelgiant į joms reikalingo darbo sunkumą, apdirbimo ir derliaus nuėmimo laiką. Pritivrintimas vykdomas taip, kad lygiai apraunų visas brigados grandis. Tačiau negalima prileisti per didelį pasėlių smuikintą grandžių tarpe.

Tiesinge kultūrų pritivrintimui grandims pavyzdžiu gali būti Vorenežo srities Rosofo rajone Kuibiševe vardo kolek-

tyviniis ūkis. Čia prie kiekvienos grandies pritivrintama pagerinanti žemės ūkio kultūra — okriniai runkeliai, po to saulėgrąžos ir prosas, o iš grandinių kultūrų — žemėiniai ir vasariniai kviečiai. Šios kultūros užima kolektyviniuose ūkiuose didelius plotus. Kitos kultūros — kukurūza, bulvės, pašariniai runkeliai ir kai kurie grūdiniai pritivrintami ne prie kiekvienos grandies. Kolektyviniame ūkyje venglama pritivrinti vienai grandžiai kultūras, kurių apdirbimo terminai dažniausiai sutampa, pav., bulvės ir pašariniai runkeliai.

Barai grandims skiriami ne mažesniais laikotarpiais kaip vieneriems metams, tikliau, laikui, kuris reikalingas derliui užauginti.

Barai grandims turi būti paskirti vasarinių kultūrų — prieš rudens arimą, žiemkenčių — prieš podymų arimą ir mėšio išvežimą. Tai leis grandims pritivrintuose baruose atlikti visų darbų kompleksą, užtikrinantį derliaus pakilimą.

(Keliama I 4 pal.)

UŽDARYTA SNO EKONOMINĖS KOMISIJOS EUROPAI KETVIRTOJI SESIJA

ŽENEVA, V. 23 d. (TASS). Baigė savo darbą SNO Ekonominės komisijos Europai ketvirtoji sesija.

Per paskutines dvi sesijas darbų dienas — gegužės 20 ir 21 d. d. buvo svarstyta Europos ekonominė padėtis 1948 metais ryšium su šio klausimo apžvalgos svarstymu. Šią apžvalgą pateikė SNO Ekonominės komisijos Europai sekretoriatas. Tuose pat posėdžiuose buvo priimtas nutarimas įsteigti komitetą užsienio prekybai vystyti.

Diskusijos, įvykusios svarstant Europos ekonominę padėtį, dar kartą išaiškino Jungtinių Amerikos Valstijų ir Anglijos tam tikrų sriksnių kėtinimą pajungti Europos šalių ekonomiką finansinių monopolijų interesams ir trukdyti Rytų Europos šalių industrializacijai.

Anglijai ir amerikiečių atstovų nuomone, šios šalys turi, kaip ir prieš karą, vaidinti pramoninės žaliavos ir žemės ūkio produktų pristatytųjų Vakarų Europos šalių vaidmenį.

Anglijos atstovas Uerneris pareiškė, kad duodant kreditus Anglija teiks pirmenybę šalims, įeinančioms į britų valstybinės sistemos sudėtį, o taip pat Vakarų Europos šalims, bet anaiptol ne Rytų Europos šalims.

Pranešijose atstovas Audrė Filipas savo kalboje vėl girė gyvą „Maršalo plano“ geradarystę ir vėl, prieštaraujamas pats sau, pripažino, kad šis planas iš esmės neišsprėdė nė vienos problemos.

Italijos atstovas skundėsi dėl sunkumų, kylančių jo šaliai dėl to, kad reikia derinti ekonomi-

kes „specializacija“ su esamu ivairiapusišku pramonės išsivystymu. Ši specializacija, kuri vykdoma Amerikos monopolijų nuordymu, faktiškai reikičia atskirų šalies pramonės šakų sumažinimą. Bet dėl visai suprantamų priežasčių Italijos atstovas beveikjo tai nutylėti.

Kelbėjusieji Rytų Europos šalų — Lenkijos, Vengrijos, Čekoslovakijos, Bulgarios, Rumunijos — atstovai pateikė plačią faktinę medžiagą, parodančią šių šalių pramonės ir žemės ūkio laimėjimus, o taip pat jų gyventojų gyvenimo lygio pakilimą.

Atai, pramonės produktų Čekoslovakijoje padidėjo 1948 metais 17 procentais, Lenkijoje — 28 procentais. Vengrijoje trimečio planas bus įvykdytas 7 mėnesiais anksčiau termino. Šalies pramonės produkcijos lygis viršijo prieškarinį lygį 27 procentais.

Laudies demokratijos šalių atstovai savo kalbose pažymėjo nesavanaudišką pagalbą, kurią jų šalims suteikia Tarybų Sąjunga.

Lenkijos atstovas, papasakojęs apie sėkmingą Lenkijos laudies ūkio išvystymą, pabrėžė, kad bet kurie mėginimai atsišalti Europos ekonomiką, neatšilvėlgiant į Tarybų Sąjungos ekonominę galią, pasmerkti žlugti.

Tarybinis delegatas Arutinian pasakė kalbą, kurioje jis išanalizavo Europos šalių ekonominę padėtį ir iškritikavo rimtus SNO Ekonominės komisijos Europai sekretoriato pateiktos apžvalgos trūkumus. (ELTA).

KINIJOJ LIAUDIES IŠVADUOJAMOSIOS ARMIJOS LAIMĖJIMAI

Užimtas Nanchano miestas

BEIPINAS, V. 23 d. (TASS). Sinchua agentūros pranešimu, gegužės 23 d. Liaudies išvaduojamoji armija užėmė Nanchano miestą — Čziansi provincijos sostinę.

Nanchano buvo lopšys Liaudies išvaduojamosios armijos, gimusias 1927 m. rugpjūtio 1 d. Nanchano sukilimo dienos. Nanchanas yra komunikacijų centras Čziansi provincijoje.

Čzečziano provincijoje, žengdamos į rytus išilgai Hončžou — Nino geležinkelio, gegužės 21 d. Liaudies išvaduojamosios armijos dalys užėmė Baiguanį ir Liaochu, 72 kilometrai į rytus nuo Hončžou. Sekančią dieną buvo užimtas Čzuanšianis, 99 kilometrai į rytus nuo Hončžou. (ELTA).

Okupacinių išlaidų augimas Vakarų Vokietijoje

BERLYNAS, V. 23 d. (TASS). ADN agentūros pranešimu iš Frankfurto prie Maino, šiomis dienomis Kenigšteine įvyko Vakarų Vokietijos žemių finansų ministrų pasitarimas. Raimland — Pfla žemės finansų ministras Hofmanas pareiškė: „Vakarų Vokietijos žemių finansinė padėtis dar tapo blogesnė, negu bet kada anksčiau. 53 proc. visų lėšų, įplaukiančių iš mokesčių, sunaudojami okupaciniams išlaidoms padengti.“

Žemutinės Saksonijos žemės finansų ministras Štrikrotas pareiškė, kad balandžio mėnesį okupaciniams išlaidoms teko išskirti 11 milijonų vakarinių markių daugiau, negu kovo mėnesį. (ELTA).

Užsienio gyvenimo temomis

„Žmogžudžių brigada“

Kelsti dalykai vyksta Afrikos dykumose ir Indokinijos džiunglėse... Maroko Atlaso kalnuose ir Saigone išmėtyti pranežų svetimšalių legionų gariniai. Šis pranežų kolonizatorių savininkų legionas jau seniai nusipelė „žmogžudžių brigados“ vardą, nes jis po savo vėliava surinko visokio plauko avantūristus ir nusikaltėlius. Tačiau ką reikičia jų nuotykių lygintai su nusikaltimais ty, kurie dabar sudaro pagrindinę legionų gaują? Didžiausia pagalba legionams dabar naudojami vokiškieji nacistai, gestapininkai ir esesininkai, hitlerinie „reicho“ atplaišos. Iš 25000 legionų kareivių ir kariūnų mažiausia 60 proc. sudaro hitlerininkai. Tai juose pranežų imperialistai mato patikimą kariuomenę savo kolonizatoriškoms avantūroms ir nusikalstamam karui prieš vietniečių laudį vesti (Indokinijoje apytikriai kariuova 10000 svetimšalių legionų kareivių, kurių dauguma — vokiečiai).

Pranežų valdančiųjų partijų spauda ne kartą redė nepasitenkinimą, kai pranežų demokratinė visuomenė kaltino karinę vadovybę už tai, kad ji verbuoja į svetimšalių legioną buvusius hitlerinės armijos kareivius, tuos pačius, kurie kariavo prieš Pranežiją, metais plėšė šalį, tyčiojosi jos laudimi. Vaidantieji Pranežijos žmones patetiški prisiekinėjo, kad šiuose apkaltinimuose nėra „nė žodžio tiesos“. Pranežai netikėjo šioms prisaikoms. Ir teisingai darė.

Dabar surastas dar vienas liudijimas apie reikalių padėti pranežų svetimšalių legionė. Ir šis liudijimas išplaukia ne iš priešų, bet iš valdančiųjų rate draugų, iš jų Štuerės Atlanto pakte partnerių. Amerikiečių žurnalas — „Saterdei iwaing post“ kovo 26 išspausdino savo specialių korespondentų Fredo Sparkso ir Edvarde Mergano apybraižą, pavadintą „Pranežų svetimšalių legionas virsta germaniškuoju“. Šioje apybraižoje visiškai pilnai pasakota apie tai, kaip hitlerininkai verbuojami į legioną ir kaip jame tiksliai išsugojami fašistinių žmogžudžių polinkiai. Legionas oficialiųjų kalba tampa vokiečių kalba, o oficialiuoju himnu — nacistinis himnas „Horst Vesel“. Sparkso ir Mergano žodžiais, „pranežai (skal-

tyk: pranežų imperialistai. — M. M.), visada būvę realistais, neranda nieko nepatogaus arba paradoksiško tame fakte, kad taip daug dabartinių legionų samdinių kovoje prieš juos pačius“.

Amerikiečiai korespondentai pasakoja tipingą istoriją Gerharde Bolio, esesininko — legionieriaus. Jis būvęs afrikietiškos Romelio armijos korpuso leitenantas. Amerikiečių buvo paimtas į nelaisvę ir nugebentas į Jungtines Valstijas. Po karo pabaigos Bolio grąžino į Vokietiją, kur jis kartu su esesininkų grupe pateko į pranežų okupuojanę zoną. Kelto mieste Bolio buvo užverbuotas į svetimšalių legioną. Štai kaip tai įvyko:

- Kaip vadinsiesi? — trumpai paklausė karininkas.
- Otto Kramer (ir šis vardas išgalvotas).
- Būsitė užrašytas kaip Gerhardas Bolio. Tautybė?
- Vokietis.
- Užrašysime „lenkas“. Profesija?
- Kareivis.
- Kasome „darbininkas“.
- Javoli

Amerikiečių žurnalistai paaiškina, kad „vardo pakeitimas reikalingas tam, kad duoti legionui dokumentinius įrodymus“, kuriais remiantis būtų galima paneigti buvimą kiekvieno atskiro asmens, kurio galėtų teškoti kokia nors pašalinė valdžia“.

Įdomu, kad, su malonumu priimdama į svetimšalių legioną nacistinius nusikaltėlius, pranežų vadovybė ne tokia maloni pranežams. Kaip nurodo žurnalas „Saterdei iwaing post“, „jeigu į legioną nori įstoti pranežas, jo asmenybė patikrinama pranežų slapstosios policijos, kuri išaiškina, ar jis neturi kokių nors nuodėmių (iš taškaragio Žiulo Meko šaunuolių. — M. M.). Tuo paaiškintas faktas, kad pranežų legionė mažai“.

Tame jų sava legikal fašistiniai galvapioviai — štai idealus laedknechte tipas tiek pranežų, tiek kitoms imperialistams. Todėl pranežų svetimšalių legionas virsta į vokiškųjų fašistų legioną. Todėl vakarinėje Vokietijoje pavaldau policijos, darbininkų komandų ir kitokių pseudonimų pavaldau atgimsta hitlerinis „vermaehtas“.

M. Michailovas

Atsakingas redaktorius A. Fainblumas

S K E L B I M A S

Atpigo „Tarybinio Rokiškio“ prenumeratai **Atpigo „Tarybinio Rokiškio“ prenumeratai**

Dabar pats laikas užsiprenumeruoti mūsų apskrities laikraštį

„Tarybinį Rokiškį“

gavimui nuo š. m. liepos mėn. 1 d. iki metų galo. „TARYBINIS ROKIŠKIS“ išeina 3 kartus per savaitę. Prenumeratos kainos: 6 mėnesiams — 14,60 rb., 3 mėnesiams — 7,40 rb., 1 mėnesiui — 2,50 rb.

Prenumeratą priima „Sąjunginės spaudos“ ir pašto skyriai, visuomeniniai spaudos platintojai įmonėse, organizacijose, kolektyvuose ir tarybinuose ūkiuose.

Užsiprenumeruokite ilgesniam laikui. Tai garantuoja nesutrinkamą laikraščio pristatymą.

„Sąjunginės spaudos“ skyrius

NUOLATINIŲ GRANDŽIŲ ORGANIZAVIMAS KOLEKTYVINIUOSE ŪKIUOSE

(Atkelta iš 3 psl.)

Barų paskirstymas tarp grandžių ir ribų pažymėjimas (stulpeliais ir t. t.) vykdomi grandininkams dalyvaujanti ir apiforminami aktu, nurodant barus bei jų plotų dydį.

Privirtiniant kaupiamųjų kultūrų pasėlius, kai tarpvaginiais apdirbimas vykdomas traktoriais, barus reikia paskirstyti skersai vagų, kas leidžia visoms grandims vieną metu pradėti piktžolių valymą ir kitus darbus traktoriais kultivatoriaus pėdomis.

Paskirstant barus nereikia pamiršti, kad derlių būtina apskaičiuoti kiekvienai grandžiai skyrilum. Barų vieta, dydis ir forma daug kuo nulemia galimumą skyrilum sulimti ir apskaičiuoti grandies derlių.

Grandininkas — pirmas brigadininko padėjėjas kovoje dėl ankšto derliaus. Dirbdamas su visais grandies nariais, grandininkas padeda brigadininkui paskirstant kolektyvinių ūkių valstiečių darbe, prižiūri nustatytas darbe dienas tvarkos vykdymą, išdirbio normų vykdymą ir darbo kokybę bei dalyvauja brigadininkui priimant darbą iš grandies narių.

Daugelyje kolektyvinių ūkių įvesta teisinga praktika, kai brigadininkas savo paskyras darbu duoda tik per grandininką, kas pakelia grandininko autoritetą ir vaidmenį. Už vadovavimą grandies darbu viršausybė rekomendavo kolektyvinių ūkių valstiečiams kas mėnesį papildomai priskaičiuoti grandininkams 2 — 3 procentus bendro darbdarbių skaičiaus, išdirbo visų grandies narių privirtintų kultūrų darbuose.

Sudarant kolektyviniame ūkyje gamybinį planą, kiekvienai grandžiai pranešamos gamybinės užduotys, kuriose nurodomi grandžiai privirtinti plotai, užplanuotas derlius, grandžiai skiriamų darbų apimtis ir darbdarbių kiekis, numatytas už šiuos darbus. Derlingumo užduotys skiriamos brigadoms ir grandims diferencijuotu būdu, atsižvelgiant į dirvos kokybę, priessėjus ir kitas sąlygas, nepriklausančias nuo kolektyvinio ūkio valstiečių darbe. Vidutiniškai derlingumo planas visoms brigadoms ir grandims turi sutapti su valstybine planine užduotimi, kuri nustatyta visam kolektyviniam ūkiui. Teisingas derlingumo planinių užduočių paskirstymas tarp briga-

dų ir grandžių yra nepaprastai svarbus uždavinys.

Priklausemai nuo derlingumo plano įvykdymo laipsnio, metų pabaigoje bus mažinamas arba didinamas kolektyvinio ūkio valstiečiams užskaitomų darbdarbių kiekis.

Už derlingumo plano viršijimą grandims priskaitomas papildomas atlyginimas natūra arba pinigais.

Kad galima būtų teisingai nustatyti grandininkų darbo rezultatus, būtina nuo pirmųjų dienų organizuoti kiekvieno grandies nario darbo tikslią įskaitą, o derliaus nuėmimo laikotarpiu — būtina apskaičiuoti skyrilum derlių, surinkti kiekvienai grandžiai privirtintame bare.

Nuolatinių brigadų ir grandžių sustiprinimas, nuasmeninimo pašalinimas naudojant žemę kolektyviniuose ūkiuose sudarė sąlygas žemės ūkio kultūrų derlingumui toliau kelti ir kolektyviniams ūkiams sustiprinti organizaciniu ir ūkiniu atžvilgiu.

I. KOBČIKOVA,
TSRS Žemės ūkio Ministerijos darbe organizavimo ir apmokėjimo sektoriaus virininkas